

Nr.375 din 13 decembrie 2023

Ministerul Educației și Cercetării

Cancelaria de Stat

Aviz

*la proiectul Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea
proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative (din domeniul educației)
(număr unic 1047/MEC/2023)*

1. Considerații generale

Congresul Autorităților Locale din Moldova (CALM) a examinat proiectul Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative (din domeniul educației).

CALM a analizat prevederile proiectului de lege în cauză prin prisma respectării principiilor de organizare, funcționare și a intereselor autorităților administrației publice locale (APL).

Proiectul de lege are drept scop instituirea măsurilor privind sporirea accesului la educație; instituirea dreptului APL de a delega altor APL sau instituțiilor publice de învățământ din subordine unele competențe privind gestionarea resurselor financiare din transferurile cu destinație specială de la bugetul de stat; activitatea în regim de autogestiune financiară sau în regim centralizat a instituțiilor publice de învățământ preșcolar, primar și secundar general; dreptul MEC de a reduce sau sista finanțarea de la bugetul de stat a instituțiilor publice de învățământ general în cazul nerespectării standardelor educaționale de stat etc.

2. Legislația aplicabilă

- ❖ Carta Europeană a Autonomiei Locale din 15.10.1985, publicată în ediția oficială "Tratate internaționale", 1999, volumul 14, pag.14
- ❖ Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994;
- ❖ Legea privind finanțele publice locale, nr. 397 din 16.10.2003;
- ❖ Legea privind descentralizarea administrativă, nr. 435 din 28.12.2006;
- ❖ Legea privind administrația publică locală, nr. 436 din 28.12.2006
- ❖ Codul educației nr.152/2014.

3. Constatări/obiectii

În urma analizei proiectului de lege, CALM a identificat mai multe aspecte, inclusiv deficiențe.

Aspecte introductive și dimensiunea domeniului:

Domeniului educației este un domeniu cheie pentru stat și societate, de care depinde viitorul societății în general, inclusiv dezvoltarea și prosperitatea acesteia. Din aceste considerente domeniului respectiv și sistemului administrativ creat, inclusiv pentru realizarea dreptului la învățătură (educație), le sunt consacrate importante prevederi constituționale (cum ar fi art. art. 35, 48, 49, 109 și indirect chiar și art. 126 din Constituția RM). Astfel, domeniul educației este un domeniu de interes național/ statal (la fel ca și domeniile sănătății, asistenței și protecției sociale, inclusiv protecția copiilor, tinerilor orfani, persoanelor cu dizabilități etc.).

Respectiv, învățământul de stat este gratuit și doar instituțiile de învățământ superior beneficiază de dreptul la autonomie, contrar propunerilor din Proiect. Conform prevederilor constituționale, până la nivelul liceal învățământul este obligatoriu, respectiv statul trebuie să asigure minimumul necesar pentru obținerea studiilor gimnaziale indiferent de locul aflării cetățeanului/copilului. Învățământul liceal, profesional și cel superior de stat este egal accesibil tuturor, pe bază de merit, ceea ce presupune asigurarea unui număr optimal de locuri conform necesităților economiei și societății, finanțate de stat și ocupate în rezultatul unui concurs obiectiv. De asemenea, dreptul prioritar de a alege sfera de instruire a copiilor revine părinților, ceea ce se încadrează pe deplin în spiritul principiului autonomiei locale și democrației locale, care permite comunității locale de a decide asupra chestiunilor de interes public local, inclusiv forma și locul de instruire a copiilor lor, conform obligației constituționale de a asigura, împreună cu infrastructura statală, creșterea, educația și instruirea copiilor. De asemenea, toate preocupările privind întreținerea, instruirea și educația copiilor orfani și a celor lipsiți de ocrotirea părinților revin statului și societății. Concomitent, statul stimulează și sprijină activitatea de binefacere față de acești copii.

Pe aceste fundamente/piloni trebuie să se bazeze toate reformele în domeniul educației, inclusiv în cazul Proiectului examinat. Iar toate încercările autorităților centrale de a remodela, pasa responsabilitățile, de a pune accentul exclusiv pe criterii economice și de alt gen, finalmente nu este altceva decât eschivarea de la obligațiile constituționale față de societate privind educația copilului, în comun cu părinții, în orice loc nu s-ar afla.

Sistemul de educație existent este destul de controversat din punct de vedere a fundamentelor menționate, iar Proiectul, cu regret, agravează și mai mult riscurile și incertitudinile existente. Deși, conform prevederilor constituționale domeniul educației este un domeniu de importanță statală, fiind necesar a fi delegate la APL, cele mai aproape de cetățeni, un șir de atribuții ca să fie posibil de adaptat domeniul la necesitățile și specificul local, inclusiv cu concursul comunității locale/părinților, însă contrar acestor standarde sau rigori de construcție a sistemului administrativ descentralizat și a rolului părinților, domeniul educației efectiv a fost „partajat” între nivelele de administrare central și local. Respectiv pentru nivelul local (APL) au fost stabilite ca domeniu propriu ”construcția, gestionarea, întreținerea și echiparea instituțiilor preșcolare și extrașcolare (creșe, grădinițe de copii, școli de artă, de muzică) – APL de nivelul I, și „întreținerea școlilor primare și școlilor primare-grădinițe, gimnaziilor și liceelor, instituțiilor de învățământ secundar profesional, școlilor-internat și gimnaziilor-internat cu regim special, altor instituții din domeniul învățământului care deserveșc populația raionului respectiv, precum și activitatea metodică, alte activități din domeniu – APL de nivelul II. Iar nivelul central stabilește politicile, standardele și mecanismele de organizare și funcționare a instituțiilor de învățământ, inclusiv direcțiile de reorganizare, lichidare și optimizare a acestora (*notă*: de multe ori contrar voinței comunității și părinților). Dar surse importante de finanțare se fac din bugetul de stat prin transferuri cu destinație specială – mecanism aplicabil iarăși competențelor delegate. Această „partajare,, a creat și creează obstacole pentru dezvoltarea sistemică a domeniului conform principiului subsidiarității, inclusiv optimizarea activității educaționale la nivelul unei unități administrativ-teritoriale, conform necesităților locale (nu doar economisire a resurselor, etc). Cu regret, Proiectul nu rezolvă fundamental problema, dar adâncește această „partajare” cu consecințe imprevizibile pentru comunitate și cetățean.

Atenționăm, de asemenea, în aspect conceptual, că retragerea sau stoparea finanțării educației contravine angajamentului constituțional de garantare a dreptului la învățătură și chiar conceptului de transferuri cu destinație specială, care se referă la finanțarea unui domeniu delegat de stat, dar nu și performanțele atinse sau nu, pentru aceasta existând alte stimulente și mecanisme de răspundere. În afară de faptul, că autonomia educațională este prevăzută doar pentru învățământul universitar și conceptul de delegarea de competențe, conform legislației administrative și de drept public, vizează doar autoritățile publice și structurile acestora, dar nu și instituțiile publice, care desfășoară exclusiv o activitate prestatoare, dar nu activitate în regim de putere publică (autoritar). Respectiv, se impune o analiză complexă a domeniului educației și problemele acestuia în spiritul ultimelor documente de politici de reformare a sistemului și

competențelor administrației publice. În cele ce urmează vor fi analizate aspecte concrete din Proiect.

Modificarea Codului fiscal nr.1163/1997:

Art.20 din Codul fiscal se completează cu lit. d⁹⁾ și lit. d¹⁰⁾, care prevăd că alocația pentru sporirea accesului la educație și respectiv alocația pentru menținerea cadrelor didactice în sistem sunt incluse în lista surselor de venit neimpozabile, acordarea acestor alocații fiind prevăzută în Codul educației.

Crează confuzii denumirea „alocației pentru sporirea accesului la educație”, prevăzută în Codul fiscal, care diferă de denumirea acestei alocații, prevăzută în Codul educației: „alocație cu caracter special”, astfel că acest fapt poate crea dificultăți în aplicare, prin interpretarea diferită/eronată a normelor vizate, respectiv este necesară reglementarea identică a denumirii acestor alocații în ambele acte normative.

Modificarea Legii privind descentralizarea administrativă nr. 435/2006 și Legii privind administrația publică locală nr. 436/2006:

Prin modificarea alin. (1¹⁾ din art.6 a Legii nr. 435/2006 se propune ca competențele autorităților administrației publice locale să fie delegate, inclusiv, instituțiilor publice de învățământ din subordine. În aceeași ordine de idei, se propune completarea art. 14 alin. (2) din Legea nr. 436/2006 cu lit. n⁵⁾, care prevede acordarea instituțiilor de învățământ general (preșcolar, primar, secundar general sau extrașcolar) din teritoriul administrat autonomie privind gestiunea resurselor financiare din transferurile cu destinație specială de la bugetul de stat, prevăzute în legea bugetară anuală, precum și din fondurile bugetului local sau alte surse neinterzise de lege.”

Aceste norme nu pot fi acceptate, deoarece constituie o limitare a principiului consițional al autonomiei locale îndreptată împotriva autonomiei decizionale, organizaționale, gestionare și financiare a APL, în condițiile în care:

- **APL I:** înființează, reorganizează și lichidează instituțiile publice de educație timpurie (educație antepreșcolară și învățământ preșcolar) și de învățământ extrașcolar (de nivel local) (art.21 alin. (1) din Codul educației); realizează conducerea, monitorizarea și contribuie la evaluarea instituțiilor de învățământ ai căror fondatori sunt, angajează și eliberează personalul de conducere al acestor instituții; asigură, înscrierea în instituțiile de educație timpurie a copiilor de vîrstă preșcolară (art.142 din Codul educației); sunt responsabile de școlarizarea obligatorie a copiilor cu vîrsta de pînă la 16 ani (art.13 alin. (3) din Codul educației); delegă un reprezentant în consiliul de administrație al instituției de învățământ (art.49 alin. (1) lit. a) din Codul educației); sunt responsabile de construcția, gestionarea, întreținerea și echiparea instituțiilor preșcolare și extrașcolare (art.4 alin. (1) lit. h) din Legea nr.435/2006);

- clădirile și terenurile în/pe care instituțiile de învățământ publice își desfășoară activitatea, de regulă, fac parte din domeniul public al unității administrativ-teritoriale, iar celelalte bunuri sînt proprietatea fondatorilor (APL I) și se atribuie instituțiilor de învățământ cu drept de gestiune operativă (art.146 alin. (2) din Codul educației).

Nu este clar scopul acestei inițiative, în condițiile în care infrastructura și bunurile instituțiile publice de educație sunt ale APL I, tot APL I este responsabil pentru întreținerea și echiparea instituțiilor preșcolare și extrașcolare, realizează proiecte de modernizare/reparație a clădirilor instituțiilor publice de educație, angajează și eliberează personalul de conducere al acestor instituții, asigură în localitățile rurale evidența contabilă. S-a făcut vreun studiu care a identificat probleme în gestiunea resurselor financiare din transferurile cu destinație specială de la bugetul de stat de către primării? Există reticență la nivel central în legătură cu gestiunea resurselor financiare din bugetul de stat de către primării?

Observăm însă, că acordarea instituțiilor de învățământ general din teritoriul administrat a autonomiei privind gestiunea resurselor financiare din transferurile cu destinație specială de la bugetul de stat nu vizează APL II, astfel că va fi limitată numai autonomia financiară a APL I, un pas următor după lipsirea APL I de dreptul de gestionare a instituțiilor publice de învățământ primar și secundar general, trecute în subordinea APL II.

Jocul cu transferul de competențe de la APL I la APL II, de la APL I la instituțiile de învățământ, de la APL I și APL II la APC, nu a adus beneficii sistemului educațional, calitatea

căruia degradează cu fiecare an, destabilizează situația și așa complicată, în condițiile existenței altor probleme urgente care necesită intervenția APC (calitatea joasă a programelor educaționale, lipsa/exodul/calitatea cadrelor didactice dat fiind nivelul scăzut de salarizare, asigurarea tehnicomaterială a instituțiilor de învățământ, cooperarea defectuoasă a APL II și APC cu APL I etc.)

În cazul în care aceste prevederi vor fi aprobate, se va încălca repetat principiul integrității competențelor, care presupune că orice competență atribuită autorităților publice locale trebuie să fie deplină și exclusivă, exercitarea acesteia nu poate fi contestată sau limitată de o altă autoritate decât în cazurile prevăzute de lege (art.3 lit. d) din Legea nr. 435/2006).

Modificarea Codului educației nr.152/2014:

O altă modificare legală care nu poate fi acceptată, se referă la completarea art.136 din Codul educației cu alin. (9), în care la lit. d) se prevede, că elevilor claselor I-XII din familiile social vulnerabile le este asigurată alimentarea gratuită, cu finanțare de la bugetele locale.

Accentuăm, că competența în domeniul protecției sociale și domeniul educației aparține Guvernului, în conformitate cu prevederile art.4 lit. c) și respectiv lit. g) din Legea nr.136/2017 cu privire la Guvern.

Potrivit art. 4 alin. (1) din Codul educației, educația reprezintă o prioritate națională și factorul primordial al dezvoltării durabile a unei societăți bazate pe cunoaștere.

O parte din competențele Guvernului în domeniul educației au fost delegate autorităților publice locale, potrivit art.4 alin. (1) lit. h) și alin. (2) lit. g¹) din Legea nr.435/2006 privind descentralizarea administrativă, însă fără a aloca resurse financiare necesare și suficiente realizării acestei competențe.

Art.11 alin. (1) din Legea nr. 397/2003 privind finanțele publice locale, stabilește că bugetelor unităților administrativ-teritoriale li se alocă transferuri cu destinație specială de la bugetul de stat pentru finanțarea: învățământului preșcolar, primar, secundar general, special și complementar (extrașcolar).

În cazul în care aceste prevederi vor fi aprobate, se va încălca repetat principiul corespunderii resurselor cu competențele, care presupune corespunderea resurselor financiare și materiale alocate autorităților publice locale cu volumul și natura competențelor ce le sînt atribuite pentru a asigura îndeplinirea eficientă a acestora (art.3 lit. e) din Legea nr. 435/2006).

Este îngrijorătoare intenția APC de a asigura alimentarea gratuită a elevilor claselor I-XII din familiile social vulnerabile fără finanțare din bugetul de stat, din contul surselor financiare ale bugetele locale (și așa austere), pasând APL I responsabilitățile sale privind accesul la educație, prevenirea sau ameliorarea situației de dificultate a elevului și atenuarea consecințelor acesteia; menținerea unui nivel decent de viață al elevului; acordarea unui sprijin suplimentar, temporar sau permanent, astfel creându-se bănuiala rezonabilă că Guvernul intenționează să-și reducă chetuielile în special privind finanțarea alimentației elevilor din familiile social vulnerabile din contul APL I, în condițiile în care investiția în educație de calitate asigură că generațiile viitoare vor avea acces la locuri de muncă cu salarii mai mari, astfel încât să își poată permite vieți mai bune pentru ele și familiile lor, fapt care va contribui și la dezvoltarea/prosperarea statului.

O altă normă legală care stârnește îngrijorare și indignare, respectiv nu poate fi acceptată, se referă la completarea art.144 din Codul educației cu alineatul (1²) care prevede, că Ministerul Educației și Cercetării este în drept să reducă sau să sisteze finanțarea de la bugetul de stat a instituțiilor publice de învățământ general atunci când acestea nu respectă standardele educaționale de stat.”

Cum această normă defectuoasă este compatibilă cu asigurarea dreptului constituțional la învățatură și accesul la educație? Nu sunt oare alte pârghii de influență în cazul nerespectării standardelor educaționale de stat (aplicarea sancțiunilor disciplinare, eliberarea din funcție a conducătorilor instituțiilor publice de învățământ general și/sau a cadrelor didactice). Desigur că, dat fiind degradarea sistemului educațional, neatractivitatea acestuia pentru profesioniști și omeni dedicați, în acesta au rămas/au pătruns multe persoane întâmplătoare, cu calificare joasă și abordări nepedagogice, dar acești factori nu constituie vina copiilor, ci a guvernărilor. Prin analogie cu această normă, ar fi trebuit sistată finanțarea de la bugetul de stat: 1) a autorităților publice centrale care au admis furtul unui miliard de lei din sistemul bancar, compensat din

bugetul de stat, adică din contul tuturor cetățenilor; 2) a Parlamentului, care adoptă legi necalitative, inclusiv care aduc prejudicii bugetului de stat și societății; 3) a Guvernului, care aprobă hotărâri, ce depășesc limitele competenței atribuite prin legi sau/și elaborează proiecte de legi cu încălcarea prevederilor Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative; 4) judecătorilor/procurorilor corupți etc.

Dacă Guvernul intenționează să-și reducă chetuielile pentru finanțarea domeniului educațional, dar și în alte domenii sociale, nu este clar atunci, care este necesitatea de a mai finanța autoritățile publice centrale (plătind impozite), care nu-și onorează obligațiile în protejarea drepturilor și libertăților constituționale și prestarea serviciilor necesare societății. Cetățenii ar putea să-și rezolve problemele achitând aceste servicii prestatorilor privați, din contul neplății impozitelor din care se finanțează activitatea autorităților publice ineficiente.

Încă o modificare legală care nu poate fi acceptată, se referă la completarea art.145 din Codul educației cu alin. (4¹), care prevede: „Instituțiile publice de învățământ preșcolar, primar și secundar general, precum și instituțiile extrașcolare pot activa în regim de autogestiune financiară sau în regim centralizat, conform prevederilor aprobate de Guvern. Decizia privind trecerea la autogestiune financiară se emite de către autoritatea publică locală, în subordinea căreia se află instituțiile de învățământ general.”

În art.35 alin. (4) din Constituție este fixat, că învățământul de stat este gratuit.

Potrivit art.13 alin. (1) din Codul educației, învățământul obligatoriu începe cu grupa pregătitoare din învățământul preșcolar și se finalizează cu învățământul gimnazial.

În conformitate cu art. 143 alin. (1) din Codul educației, una din sursele prioritare de finanțare a sistemului de învățământ public o constituie transferurile cu destinație specială de la bugetul de stat la bugetele locale, pentru instituțiile de educație preșcolară, de învățământ primar, gimnazial, liceal și extrașcolar.

În art.35 alin. (6) din Constituție este fixat, că instituțiile de învățământ superior beneficiază de dreptul la autonomie. Art. 79 alin. (4) lit. c) din Codul educației prevede, că în plan financiar, autonomia universitară se realizează inclusiv prin acumularea veniturilor proprii din taxe, servicii acordate, lucrări executate și din alte activități specifice, conform nomenclatorului serviciilor prestate aprobat de Guvern.

Înțelegând ce presupune autonomia financiară a universităților, nu este clar, cum va fi realizată autogestinea financiară a instituțiilor publice de învățământ preșcolar, primar și secundar general, precum și instituțiilor extrașcolare, care oricum sunt dependente de fondatori/APL (a se vedea argumentele expuse mai sus privind modificarea Legii nr. 435/2006 și Legii nr. 436/2006), care poate fi interpretată drept o cale spre autonomie financiară. În aceste cazuri, unele instituții din cadrul învățământului public preuniversitar, necesitatea finanțării cărora va fi decisă de Guvern (de exemplu instituții publice de învățământ cu puțini copii sau/și cu deficit de cadre didactice), va trebui să-și acumuleze venituri proprii din taxe, transformându-se treptat în instituții de învățământ de tipul celor private, finanțarea cărora se efectuează din sursele fondatorilor și din taxele de școlarizare sau vor dispărea/vor fi lichidate. Încă o situație, în care se crează bănuiala rezonabilă că Guvernul intenționează să-și reducă chetuielile privind finanțarea instituțiilor publice de învățământ sau să continue lichidarea mai multor instituții publice de învățământ.

În ceea ce privește completarea Codului educației cu articolul 145¹, care se referă la măsurile pentru sporirea accesului la educație a elevilor din instituțiile de învățământ general cu un număr mic de elevi și menținere a cadrelor didactice în sistem și acordarea alocațiilor părinților elevilor și cadrelor didactice ce vor trece din școlile mici (cu un număr mai mic de 50 de elevi) în alte școli, considerăm că reglementările acestui articol au un caracter neclar, pasibile de interpretare și pot crea dificultăți în aplicare, inclusiv prejudicia interesele elevilor (părinților) și cadrelor didactice din următoarele considerente:

- denumirea „alocației cu caracter special” prevăzută în Codul educației diferă de denumirea acestei alocații, prevăzută în Codul fiscal: „alocație pentru sporirea accesului la educație”, fapt ce poate crea dificultăți în aplicare, prin interpretarea diferită/eronată a normelor vizate, respectiv este necesară reglementarea identică a denumirii acestor alocații în ambele acte normative;

- normele privind acordarea „alocației cu caracter special” părinților elevilor și „alocației pentru menținerea cadrelor didactice în sistem” cadrelor didactice nu au un caracter obligatoriu, deoarece se folosește formula prin care părinții elevilor „pot beneficia de alocație cu caracter special”, dar ar putea și să nu beneficieze, iar cadrelor didactice „le poate fi acordată alocația pentru menținerea cadrelor didactice în sistem”, dar ar putea să nu li se acorde, or pentru a asigura acordarea acestor alocații beneficiarilor se impune utilizarea termenilor „beneficiază de alocație cu caracter special”, respectiv „li se acordă alocația pentru menținerea cadrelor didactice în sistem”;

- cuantumul, procedura de acordare a alocațiilor și procedura de desemnare a instituțiilor nu este cunoscută;

- norma privind asigurarea cu alimentație gratuită a elevilor înscriși la o instituție de învățământ general în altă localitate decât cea în care își au domiciliul nu are un caracter obligatoriu, deoarece se folosește formula prin care elevii „pot beneficia de alimentație gratuită”, dar ar putea și să nu beneficieze, or pentru a oferi certitudine beneficiarilor se impune utilizarea termenului „beneficiază de alimentație gratuită”.

În condițiile în care, în orice caz finanțarea educației publice sub toate aspectele ține de competența statului, în cazul în care, din bugetul de stat nu vor fi finanțate toate cheltuielile necesare realizării dreptului la educație fără nici o discriminare, scopul proiectului de lege privind sporirea accesului la educație va fi compromis.

Dat fiind importanța și impactul proiectului de lege analizat, CALM consideră că o parte din prevederile acestuia nu pot fi acceptate deoarece:

- limitează accesul la educație;
- încalcă principiul constituțional al autonomiei locale;
- continuă practica vicioasă de „partajare” între nivelele de administrare central și local a domeniul educației;
- încearcă introducerea delegării de competențe, care conform legislației administrative și de drept public, vizează doar autoritățile publice și structurile acestora, dar nu și instituțiile publice;
- APC continuă pasarea responsabilităților sale financiare APL, pentru a nu-și realiza competențele prevăzute de lege;
- încearcă legiferarea a dreptului abuziv al MEC de a reduce sau sista finanțarea de la bugetul de stat a instituțiilor publice de învățământ general în cazul nerespectării standardelor educaționale de stat, care va viola dreptul copiilor la educație;
- mai multe norme au un caracter neclar, pasibile de interpretare, ce pot crea dificultăți în aplicare, inclusiv prejudicia interesele elevilor (părinților) și cadrelor didactice;
- nu a fost consultat în cadrul Grupului de lucru sectorial și în Comisia paritară.

4. Propuneri și recomandări

În vederea îmbunătățirii prevederilor proiectului de lege, propunem următoarele modificări:

1. La Art.I: Denumirea „alocației pentru sporirea accesului la educație”, prevăzută în Codul fiscal, va fi reformulată și va avea o denumire identică alocației, prevăzută în Codul educației.

2. Art.II cu privire la modificarea alin. (1¹) din art.6 a Legii nr. 435/2006 privind descentralizarea administrative se exclude.

3. Art.III cu privire la completarea art. 14 alin. (2) din Legea nr. 436/2006 privind administrația publică locală cu lit. n⁵) se exclude.

4. La Art. IV. – Codul educației al Republicii Moldova nr.152/2014:

a) La articolul 136 alineatul (9) litera d) va avea următorul cuprins::

„d) elevilor claselor I-XII din familiile social vulnerabile le este asigurată alimentarea gratuită, cu finanțare de la bugetul de stat;”

b) completarea art.144 cu alineatul (1²) se exclude.

c) completarea art.145 cu alin. (4¹) se exclude.

d) conținutul articolului 145¹ urmează a fi revăzut, astfel că acordarea alocațiilor și alimentației gratuite să fie obligatorie.

Ținând cont de cele menționate, CALM consideră că proiectul Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative (din domeniul educației) nu poate fi propus pentru aprobare în redacția actuală, urmează a fi modificat ținând cont de obiecțiile, argumentele legale și propunerile de mai sus, apoi supus avizării.

Cu respect,

Viorel FURDUI
Director Executiv al CALM

Exec: C. Scorțescu, expert CALM;
V.Rusu, expert CALM
tel. 22 35 09